

תת"ע 4088/02/23 - רזק גית נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4088-02-23 מדינת ישראל נ' גית

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש רזק גית
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 7.3.2023.

1. ביום 01.02.2023 קיבל המבקש לידי הזמנה לדין וכתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב מנועי כאשר הוא מעולם לא היה מורשה לנהוג ברכב מסוג זה, בניגוד לסעיף 10(א) ו-38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

2. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה של 12 חודשים, פסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

3. המבקש, טען כי נעדר מהדיון כיון שהתבלבל במועד הדיון והתייצב בתאריך 9.3.2023.

4. עוד טען המבקש כי מדובר ברכב עבודה שאינו נוהג עליו בדרך כלל. לטענת המבקש הוא לא ידע כי רישיונו אינו מתאים לסוג הרכב.

5. לטענת המבקש העונשים אשר הוטלו עליו הם חמורים ועולים על מתחם הענישה.

6. המשיבה טענה כי דין הבקשה להידחות על הסף כיון שהמבקש לא העלה נסיבות המצדיקות את ביטול גזר הדין. עוד הוסיפה כי הדו"ח נמסר לידי המבקש, ועל כן לא ברור מדוע חלה טעות והוא התייצב ביום 9.3.2023 ולא כפי שנרשם לו על גבי הדו"ח ביום 7.3.2023.

דין והכרעה

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דין בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסינ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דין יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

11. ההזמנה לדיון שנקבע ליום 01.02.2023 נמסרה למבקש במועד ביצוע העבירה והוא אישר את קבלתה בחתימת ידו.

12. המבקש טען בעלמא כי, התבלבל וטעה בעניין המועד בו אמור היה להתקיים הדיון. מדובר בדו"ח שנמסר לידי של המבקש, במועד ביצוע העבירה חודש בלבד לפני מועד הדיון, כאשר מועד הדיון עצמו מופיע באופן ברור ובולט בטופס ההזמנה לדיון. המבקש לא נימק מה גרם לבילבול בתאריך.

13. כבר נפסק כי בלבול או שכחה, אינם בהם בגדר "סיבה מוצדקת" לביטול פסק דין, כמשמעותה בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי[נוסח משולב] התשמ"ב-1982, אשר מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. בעניין זה ראו למשל ע"פ 9407/05 **קינג אללה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.08.05); תת"ע 558-02-09 **וליד גמאמה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 4.06.09), וכן ע"פ 9053/05 **סייג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 17.04.15) שם נאמר בין היתר:

"...טעויות ברישום, שכחה לגבי מועד הדיון וכיוצ"ב אינן עולות כדי "סיבה מוצדקת" וכי מקרי אי התייצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, הינם רבים מכדי שטענות אלה תהפוכנה לעילה מספקת לביטולו של פסק דין שניתן בהעדרו של הנאשם עקב אי התייצבותו..."

14. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה נמסרה למבקש כדן וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

האם קיים חשש לעיוות דין

15. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.4.2018)).

16. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.5.2018)).

17. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 **כהן עופר נ' מדינת ישראל** מיום 14.4.2002, רע"פ 1773/04 **אלעזבירה אסמעיל נ' מדינת ישראל מיום** (פורסם בנבו 23.2.2004)).

18. המבקש לא כפר במיוחס לו בכתב האישום. בהקשר זה אציין כי אם יצרף המבקש לבקשתו רישיון תקף לסוג הרכב בו נהג במועד ביצוע העבירה תישקל בקשתו בשנית.

לפיכך איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"ג, 26 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.